Ч. 107. Второк 14 (27) мая 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — 25-літні роковини российско-турецкої війни в Болгариї і Румуниї. — Мирові переговори в полудневій Африцї.)

П. Президент кабінету др. Кербер, мінїстер скарбу др. Бем-Баверк, мінїстер торговлї бар. Каль і шеф секциї др. Штібраль виїхали вчера до Будапешту, аби вести дальші переговори з угорским правительством. З Пешту вернуть мінїстри до Відня аж в середу. — На запрошенє п. президента мінїстрів дра Кербера відбула з ним в суботу молодоческі посли др. Пацак і др. Крамарж нараду, котра тревала більше як дві години. В конференциї взяв участь також мінїстер др. Резек. — Президия молодоческого клюбу розіслала до всїх чеських послів візванє, аби не залишили прибути до Відня і взяти участи в засїданях палати дня 30 і 31 с. м.

Болгарский мінїстер справ заграничних Луканов, користаючи з 25 лїтних роковин проповідженя війни Туречинї царем Александром II. (дня 25 цьвітня 1877), вислав до российского мінїстра справ заграничних ґр. Ламсдорфа і предсїдателя славяньского товариства в Петербурзї ґр. Іґнатієва телеґрами з желанями. Телеґрама до ґр. Ламсдорфа звучить: „Населенє княжества молить ся до Бога, аби великому цареви российскому уділив здоровля і щастя і аби позволив побороти всїх ворогів; правительство же болгарске просить Вас, аби ви схотїли висказати цареви глубоку і вічну вдячність за те, що єго дїд Александер II. обдарував Болгар свободою. — Телеґрама до ґр. Іґнатієва впевняє славяньске товариство о глубокій вдячности болгарского народа за тодїшну поміч і за безнастанні заходи для скріпленя духової звязи між освободителями і освобожденими. Ґр. Ламсдорф подякував за ті вияви чувств відворотною телеґрамою в имени царя. — З Софії пишуть до Polit. Corresp.: Дарунки, які вручить дня 8 червня цареви Николаєви від болгарского народа окрема депутация, на котрої чолї буде стояти сам князь Фердинанд, складають ся з моделю памятника царя Александра II. що має станути в Софії і альбому з фотоґрафіями памятників здвигнених в память погибших в Болгариї российских вояків. Крім того президент памятникового комітету Заімов перешле адресу з просьбою, аби цар взяв участь в торжестві відкритя памятника. — В Букарештї і цїлій Румунії відбувають ся великі народні торжества з нагоди 25-лїтних роковин российско-турецкої війни, котра принесла Румунам независимість. Онодї відбуло ся в Букарештї вступне торжество, а устроїв єго офіцирский корпус. Вручено королеви прегарний альбом з 270 фотоґрафіями ріжних войскових діячів з підписом: „Румуньска армія свому великому вождови“. Дальше вручено королеви великий алеґоричний образ, котрий єсть слабословієм королївского пануючого дому і пригадує участь румуньских войск в битві під Плевною. Вкінци президент кабінету почтив в промові заслуги, котрі король положив коло розвитку краю і утревалення єго независимости.

В справі мирових переговорів доносить Daily News, що Бури жадали, аби їм сейчас признано автономію, а на случай коли би на то не згоджено ся, жадали дозволу відбути нараду з Крюґером і Шалькбурґером. Домагали ся амнестиї ворохобників в Капляндї, дозволу на задержанє оружия і коний, запоруки, що мурини не будуть зрівнані з білими і безусловного признаня пожички на відбудованє ферм і домів. Анґлійске правительство заявило зі своєї сторони, що на цілковиту автономію не може згодити ся, що ворохобники, з виїмком звичайних злочинців, не будуть потягнені до одвічальности, що оружиє буде можна носити за окремим дозволом, що мурини не будуть зрівнані з білими, що парляментови буде предложений проект закона о затягненю позички на відбудованє ферм. До остаточного заключеня мира, як звістно, ще не прийшло і як европейскі представителї Бурів говорять, ледве чи прийде.

Новинки.

Львів дня 26-го мая 1902.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав директорови суд. канцеляриї Вінк. Віттманови в Стрию, з нагоди перенесеня в стан супочинку, золотий хрест заслуги з короною.

— **Іменованя.** Прокуратори в VII. клясї ранґи: Лев Гоян в Сучаві, Кароль Ковальский

ЖЕРТВА НАУКИ.

(З французского — Жана Рішпена).

На одній зі старих, брудних та вузких улиць Латиньского кварталу стояв невеликий шинок, який самі гості охрестили назвою „Приют голодних“.

Там я харчував ся в часї комуни. В ту пору мало людий приходило до „Приюта голодних“, бо голодні лагодили ся воювати.

Кождого вечера обтирав господар свої мармерові столи та накривав їх зі знудженим виразом лиця. Крім двох трьох прилагідних гостий було нас там усього лише пятьох: два робітники, з них один був кривий, один купець із того кварталу, один студент і я.

Оба робітники сідали все коло того самого стола; они, здавалось, гордували сильно „філїстром“, що сам один сїдав при вході до дзеркалу та читав „Figaro“. „Філїстер“ і я входили все дверми з улиці, натомісць пятий гість, студент, входив усе через кухню. Коло семої він зявляв ся все без капелюха та випивав наперед жадібно склянку води. Відтак їв дуже поволи і все те саме: зупу з сочевиці, яєшницю, горох та сир. Попоївши розвалював ся в кріслї і, бачилось, дрімав майже пів години, мов боа, що травить. Коли на годиннику вибила осьма, вставав і відходив так як і прийшов, через кухню, не дбаючи ні на чию присутність. Його голова була дивна. Жменя чорних, розкуйовданих кучерів окривала чоло. Натомість борода була дуже вбіжна та причепурена. В тій понурій оправі сьвітило ся двоє великих, ясних очий. Єго тїло було немов у слабкої, худої та неповоротної дитини.

Ся оригінальна людина з єї дивовижною та незвичайною поведінкою та упертою мовчанкою розбудила в найбільшій мірі мою цїкавість. Що се міг бути за студент? Чи був він взагалї студентом? Також і оба робітники так єго кликали; але якийже то був доказ? Одної днини запитав я господаря.

— Ви про пана Фері? — відказав менї. — Єго знають добре в кварталї.

— Так! Щож він робить?

— Студиює медицину і лїчив даром богато убогих людий. Добра людина, лише троха неприсутна.

— Так, се видно по нїм. Єго лице дуже для мене інтересне, та тому то я питав вас про него. Він має дуже давні привички.

Господар був радий, що може побалакати троха зі сталим своїм гостем, тож заговорив з хитрим видом:

— Ах, знаєте, то цїла істория. — Відтак нахилив ся до мене і шепнув менї на ухо:

— То фільозоф!

— Що?

— Він троха заморочений, бо працює за богато. Лиш їсти сходить на долину. Треба вам знати, що він живе в тім самім домі, а моя жінка порядкує там в єго комнатї. Коби ви могли побачити єго покій, справжня лябораторія! Черепи, кости, папери та кістяки. Пише цїлий день, ба, складає навіть вірші....

— Але в тім не бачу ще нїчого, що по зволяло би догадувати ся....

— Як раз, як раз! Знаєте, молодий, двадцятьлїтній чоловік, що учить ся цїлу днину, то неприродне. Він у свойім житю не змарнував анї одночо дня. Ви бачили, що він їв?

— Так, він їсть все те саме.

— То єго засада!

— Що? засада?

— Ну, я казав єму то нераз, що він пошкодить собі тим, та він пояснив менї, чому він їсть усе те саме. Каже, що в яйцях, та в сирі є щось таке користне для мозку, а також горох та сочевиця дуже служать орґанізмови.

— То не дуже й дурниця. — замітив я.

— Ну, я не хочу сказати, — мовив з усьмішкою господар, — що він дурний. Навпаки, здаєть ся, він дуже доладний. Десьто він одержав премію і писав уже статі по часописях.

— І вірші також?

— Пише дуже богато, навіть за богато. От сердега! Моя жінка читала їх деколи, порядкуючи у него в покою. Каже, що дуже гарні! Ну, та знаєте; жінки не розуміють ся добре на тім. Та коли вам то цікаво, то я скажу своїй жінцї, о на покаже вам дещо з єго писань....

— Ах, нї, не хочу: то булаби недискреция! Прошу вас, не робіть того!

Та дарма. Коли я зайшов другого дня до шинку, приходить до мене господар з усьмішкою і дає менї помнятий папір, записаний віршами. Була то поема, справді з богато високими думками. Ледво я прочитав єї, як ви-

в Коломиї, Роман Стебельский в Перемишли, іменовані прокураторами в VI. кл. ранги з полишенем в дотеперішних службових місцях. — П. Міністер судівництва іменував заст. держ. прокуратора в VIII. кл. ранги Ювен Турек-Невядомского, заступником держ. прокуратора в VII. кл. ранги у Львові.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс канцеліста Намістництва Мих. Лебищака з Бучача до Товмача. — Дирекция почт перенесла почтового офіцияла Ст. Кшижановского зі Снятина до Станиславова та іменувала почтовим асистентом в Снятині Вольфа Манна пенс. жандарма.

— **Ювилейний обхід в честь Папи римского у Львові.** В пятницю вечером відбуло ся в ратушевій сали у Львові засїдане комітету, що має занятп ся устроєнем ювилейного обходу в честь Папи Льва XIII. Запросини, котрими скликувано сей комітет, підписали: Андр. ґр. Потоцкий, др. Т. Пілят, др. Ґ. Малаховский, др. Стефан Федак, Михайло Глиджук, Николай Гарасимович, М. Михальский, др. Л. Ридиґер і М. Тулїв. На засїданю вибрано головою комітету маршалка ґр. Потоцкого, а его заступником п. М. Глиджука, почім др. Малаховский іменем скликуючого комітету представив проґраму торжества, именно: богослуженя в катедрах, похід через місто, вечерок в ратушевій салї і відчити на всїх дїльницях міста. Дальше забрав голос п. Плютиньский, делеґат „Читальнї академіцкої“ і зажадав, аби при нагодї сего обходу запротестувати против гнету Поляків в Росиї. У відповідь краєвий маршалок ґр. Потоцкий заявив, що обхід присьвячений виключно в честь Сьв. Отця і яко такий не може бути нїяким народним протестом. До комісий, що мають занятп ся поодинокими точками проґрами увійдуть як Поляки так і Русини.

— **Видїл товариства ім. Котляревского** повідомляє, що перший відчит проф. дра Студиньского „Огляд драматичної лїтератури XVII. віка“ буде в суботу дня 31 мая о годинї ½7 в „Народнім Домі“ III. поверх, саля II. — Дальші відчити на сю тему (всїх 3—4) відбувати-муть ся кождої слїдуючої суботи. Видїл товариства запрошує до численної участи так членів товариства, як і гостий. Вступ безплатний. Для добровільних жертв на будову руского театру буде в салї уміщена пушка.

— **Новий поїзд між Львовом а Щирцем.** Ц. к. Дирекция зелїзниць державних оповіщує: Почавши від 1-го червня до 15-го вересня включно будуть переходити поміж Львовом а Щирцем що недїлї і сьвята осібні поїзди льокальні ч. 1719 і 1720. Поїзд ч. 1719 буде виходити зі Львова до Щирця о годинї 2-ій по полудни, а поїзд ч 1720 буде приходити до Львова о годинї 9-ій мін. 32 вечером (час середно-европейский). Ті поїзди будуть задержувати ся на всїх стациях і перестанках лежачих на згаданім шляху. Подрібний розклад їзди тих поїздів єсть заміщений в окремих оповіщенях.

— **Від 30-ти лїт,** після обсервациї інститута метеорольоґічного у Відни, не було в маю такого зимна, як сего року. Середна температура в першій половинї місяця, до дня 15-го мая, виносила + 8 8° Цельзия.

— **Убийство ізза фасолї.** В Лімній коло Самбора замість фасолї зварила жінка на обід гороху. Се так розлютило єї чоловіка, Стаха Кулика, що колом ударив єї кілька разів по голові, а коли она непритомна упала на землю, зьвірский головік так довго толочив єї ногами, доки не погибла. Жандармерия арештувала любого чоловіка і відставила до слїдчої вязницї в Самборі.

— **Застрілив ся через неосторожність** коваль з Чарториї, на Буковинї, Базилькевич. В ночи з дня 20 на 21 мая виправив ся на засїдку на лиса, котрий робив єму в господарстві шкоду. Спер ся на рушницю з отвореними курками і задрімав. В снї горкнув за курки і рушниця вистрілила просадивши єму голову наскрізь. Покійний полишив жену і 4 незаосмотрених дїтий.

— **Вечерок з танцями в Станиславові.** „Руска Бесїда“ в Станиславові устроює ві второк дня 3-го червня с. р. вечерок з танцями в льокали того-ж товариства і в примежній великій сали при участи музики войскової 24 п. п. Вступ від особи 2 К. Початок о 9 год. вечером. Стрій для пань візитовий, для мужчин балевий.

— **Кіньска пошесть.** В касарнях Фердинанда у Львові вибухла епідемічно посатина у коний, в наслїдок чого 70 коний убито, а всї стайнї знищено.

— **Темнота.** В Черчику коло Яворова купила собі господиня Ілина у сусїди Івана Кузьмака корову за 100 К, котра досить добре доїлась. Нараз стало ся щось корові, молоко утратила. На другий день в ночи припровадила корову на Іванове подвірє і стала кружити з нею то коло стайнї, то коло стодоли то коло хати, приговорюючи при тім: „Бодай тя ще нинї обмили, як еси від хлопа, сховай ся під капелюх, як від баби, сховай ся в чіпець, а як від дівки, втікай під вінець“. Плюнувши відтак на корову три рази через пальцї, кинула на неї ще трохи гною і землї. Іван, що ще не заспав, зачувши таку чудасію перед хатою, виходолдив порядно чарівницю вісьтаком а корову замкнув до стайнї. Справа оперлась перед громадским судом, котрий провіривши добре річ на місци, засудив Ілину-чарівницю на сім лїтрів оковити і на 12 К. кари, з котрих призначено на церкву 4 К, для бідних школярів 4 К, а 4 К ще на оковиту для райців.

— **Смерть від моздїра.** Вже тілько разів писали ми про нещасливі пригоди, які лучають ся при стріляню з моздїрів, що повинно би се раз научити людий, аби занехали при всяких обходах чи торжествах стрілянє з моздїрів. Але люди все людьми і без паради не годні обійти ся; не научить анї не відстрашить їх нещастє других, доки не переплатять сего тяжким калїцтвом або і смертию. Оногди знов лучило ся таке страшне нещастє підчас богослуженя місийного в Завалові коло Підгаєць, Винкентий Мошиньский стріляючи з моздїра зістав так сильно зранений в голову відломком з моздїря, що в кілька годин помер серед страшних мук.

— **Жертви моря.** В воєнних маринарках показують ся великі страти в кораблях і людях на морю. В 1901 роцї Анґлїя стратила 4 кораблї, а именно 2 панцирні „Сибіля“ і „Кобра“ і 2 торпедовцї. Крім тих 4 инші дізнали значнїйших ушкоджень. При тих катастрофах погибло 95 людий, а 25 потерпіло тяжкі ушкодженя. — Франция стратила 1 торпедовець ч. 123, а 2 торпедовцї сильно ушкодили ся, причім було 8 людий ранених. — В італїяньскім шкільнім пароходї „Тірібле“ і лодцї „Аґондат“ погибло в наслїдок катастрофи 5

била сема година і Фері війшов кухонними дверми. Коли сів на своїм місци, господар підійшов до его крісла і почав єму щось шептати на ухо. Дурак говорив про мене; я пізнав то з погляду, який кинув на мене молодий чоловік. Я був в не малім клопотї тим більше, що все ще тримав в руцї картку записану віршами.

Я ще думав, як викрутити ся з трудного положеня, коли Фері підійшов до мене і запитав мене на причуд лагідним голосом:

— Ну, пане, як подобають ся вам мої вірші?

— Думаю, що они дуже гарні, — відповів я.

— Ви перші похвалили мої вірші, — сказав він жалібним голосом.

Мене здивувало то его довіре Той дикун показав ся дуже милим чоловіком. Я встав, переніс ся до его стола і сів там против нього. Розуміє ся, ми говорили про его вірші. Я сказав єму, що я також поет, і похваливши силу і дотепність его поеми, зробив єму уваги про деякі повтореня, про рапаті рими та инші дрібницї. Він обіцяв менї показати инші свої вірші і ми розстали ся майже приятелями.

Від тодї балакали ми що вечера добру годину. Показало ся, що в многих артистичних справах ми мали однакі погляди. Та хоч як щиро він говорив про лїтературні питаня, то в дискусиї про деякі фільософічні проблєми був скритий. Я бачив добре, що він був материялїст; але хоч я кілька разів доторкав ся того питаня, він усе оминав сю справу, аж я одного вечера таки прямо запитав его, чому не говорить нїколи про медицину.

— Не говорю з вами про медицину, — відповів, — бо ви не лїкар, а я не люблю хвалити ся своїм знанєм!

— Я вправдї не лїкар але ся наука менї не чужа. Мій батько лїкар і я студиовав враз із ним. Тож можете цїлком отверто говорити зі мною.

Коли він усе ще мовчав і не вважаючи на мою відповідь не заявляв охоти до бесїди, я дав єму порозуміти, що то не гарно так не довіряти менї.

— Ах, прошу вас, — перебив менї швидко, — не вірте тому!

— Ба, так щож я маю про се думати? Чи ви не певні своєї науки? Або може належите до тих поверховних фільософів, що лизнуть якоїсь системи, а відтак не тримають ся єї?

— Я поверховний фільософ! — крикнув він пристрастно. — О, то ви не знаєте мене, друже! Так знайте, що я вже майже десять лїт роблю студиї, шукаю та дослїджую. Що до моєї ідеї, то замикаю єї в собі і оминаю всякі розпити! Не люблю, аби мене люди признали ідіотом, тому волю, щоби уважали мене дикуном.

— То ваша ідея така дуже дика?

— Нї, она цїлком проста.

— Ну, то можете спокійно розказати єї менї. Гадаю, що не зачисляєте мене до тих дурнїв, що сьміють ся зі всього.

— Певно, що нї, і аби ви знали, що поводжу ся з вами як зі справжнїм приятелем, то виявляю вам все. Але не ждіть нїчого чудесного анї надзвичайно великого і не витрішайте очий заздалегідь.

Спер ся обома ліктями на столї, потер рукою по чолї і почав спокійним голосом, уперто дивлячись на мене:

— Я материялїст, як ви то дуже добре порозуміли. То значить, я признаю в сьвітї лише одну субстанцию: материю і длятого ношу ся з ідеєю розложити якийсь живий твір.

— Який твір?

— Так, — мій ідеал — є робити студиї на живім чоловіцї.

— Алеж то, що ви кажете, страшне! То ви хочете для свого вдоволеня убивати людий?

— Нї, не для свого вдоволеня; я убивав би людий для добра людскости.

Его лице змінило ся цїлком в сій хвилинї. Его очи зробили ся недвижними і легкий румянець закрасив его блїде лице, мов пропасниця. Здавало ся, що він попав в екстазу, і я пізнав, що его мрія перемінила ся в манію. Я почав гірко жалувати, що звів розмову на ту тему і сам не знав, як опамятати его.

Але він стямив ся сам по кількох хвилях, потряс живо головою, румянець щез з его лиця і він знов зробив ся блїдим.

— Що з вами? — запитав я. — Ви хорі?

— Нї, нї — відповів він і встав забираючи ся до відходу. Коли вже був при дверех, обернув ся поволи, немов би щось забув.

— Ах! — сказав нечайно. — От що ще! Я хотїв ще сказати вам, аби ви про те не говорили нїкому.

Не потребував менї проте згадувати, я й так не зробив би того.

Від тодї розмавляли ми лише про штуку і про поезию. Зрештою він вже менї менше довіряв та здавало ся, що по троха усуває ся від мене, аж вкінци одної днини сів сам в своїм кутї.

Якось вісім день по нашій останній розмові настав конець комунї. В середу 24 мая зайшов я з полудня до шинку, бо битва вигнала мене з моєї хати. Від вчера я не їв нїчого, тому казав дати собі якусь дрібницю. На сусїдних улицях шалїла все ще боротьба. Чути було лускіт карабінів, що цокали мов лусканє батогів. Гамір раз зближав ся, то знов віддаляв ся.

Кілька хвилин по мнї увійшов купець.

— Пане господарю, сказав вже буду сидїти радше у вас. Я позамикав свої склепи: тут безпечнїйше!

— Не говоріть так голосно — шепнув я йому. — На улици можуть зачути комунарі.

Він обернув ся наляканий до дверий, як би его вже хто хапав за ковнїр.

людий, а 5 було ранених. — В Росиї перевернув ся парохід воєнний „Александер III“ при спусканю его в доках балтийских і погибло 3 людий, а 4 було тяжко ранених. — В німецкій маринарці сильно ушкодили ся два панцирники, один торпедовець і один корабель для науки, причім погибло 3 людий а 4 тяжко покалічило ся. — В япаньских 2 торпедовцях погибло підчас катастрофи 120 людий, крім того 3 торпедовці сильно ушкодили ся.— В маринарці Сполучених Держав розбив ся лише 1 корабель, в котрім найшов смерть 1 чоловік, а 5 було ранених. — В державі Колюмбія затопив ся 1 корабель торговельний „Ляцопа“, причім тільки чотирох людий уратувало житє.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Париж 26 мая. Урядова часопись оголошує декрет, скликуючий палату на день 1 червня, а сенат на 3 червня.

Копенгаґа 26 мая. Повитано тут вчера переїзджаючого Любета торжественно. По сніданю відплив Любе до Дункерки де прибуде завтра.

Париж 26 мая. В політичних кругах говорять, що по уступленю Вальдека-Руссо утворить кабінет радикальний сенатор Комб.

Більгород 25 мая. Процес против співобжалованих в справі замаху Алявантіча вже скінчив ся. Одного з арештованих Шрка засуджено на 15 літ тяжкої вязниці, одного на 5, а другого на 3. Чотирох стражників пограничних і команданта засуджено на 7 літ, инших на тяжку вязницю від 5 до 7 літ.

Рим 26 мая. Шах перский від'їхав вчера до Фльоренциї. На двірци попращав его король.

— Ваша правда — каже. Зрештою оба ті піяки, що приходять сюди що вечера, покажуть ся вже незабаром. Я бачив як раз, як той високий драб переходив коло мене.

Хотів ще дальше говорити, коли ми почули нараз голосний лоскіт побитих шиб в кухни, що була прибудована і мала скляний дах. Залопотіло там так, немов би якесь тіло впало з гори. Я побіг на місце враз з господарем, а купець заліз під стіл та скрикнув:

— Бомба! Експльозия!

То був Фері.

Лежав на земли на животі, весь голий. Его бедра покриті були червоними смугами — порізані від побитого скла, і виглядали так, як би їх хто позатинав бритвою.

Першим нашим ділом було взяти его під пахи і піднести. Та ледво ми обернули его, то з переляку пустили его з рук і він упав горілиць на землю. Неборак мав цілі груди обдерті зі шкіри, але не склом, лише наслідком операциї. Він доконав акциї сам на собі. Білі нерви, сині артерії та червоні мясні були оголені, а шкіра порізана на великі чотирогранні паси, звисала ему на живіт як рожевий фартух.

Вкінці я зібрав ся на відвагу зігнути ся та понакладати ті паси назад на півмертве тіло; відтак ми занесли его до передної комнати.

Крамар стояв все ще непорушно і не мав відваги оглянути ся; він і не рушав ся помагати нам. Холод мармору пробудив Феріого: я похилив ся над ним.

— То страшна річ, правда? — промовив він до мене виразним голосом. — Моя ідея вина сему.

Я просив его мовчати.

— Ні, ні — говорив дальше. — Слухайте мене лише! Я умру за чверть години. В приступі шалу хотів я робити досліди на самім собі. В розгарі праці я не замітив нічого. Нараз я прийшов до сьвідомости і почув такі страшні болї, що кинув ся з вікна. Ах, то страшне, що мушу умирати перед своїм відкритєм! Мої анатомічні приготовленя зроблені були так чудово!

— При тім хотів підвести голову та глянути на свою грудь.

— Ах, якаж велика ідея йде враз зі мною до гробу! — говорив дальше.

Понуре мовчанє, що запанувало по тих словах, перебив сильний гук карабінових вистрілів.

— Они ще стріляють ся! Я покористував ся тою нагодою, аби робити досліди на собі! Ах, я так радо побивав би тих людий, аби їх секционувати живих! То було би розумнійше, як ціла комуна!

В тій хвили відчинили ся раптовно двері. Два чоловіки війшли, тягнучи з собою старого робітника. На его одежи була кров.

— Що! — крикнув той побачивши Феріого на земли. — Вже один раненый тут?

— Ні — заявив господар. — То пан Фері, що хотів забити себе!

— Що! Забити себе? — запитав робітник. — Той боягуз хотів забити себе? Ба, та він не міг наложити головою за добру справу?

Фері хотів піднятии ся, аби відповісти, але в тій самій хвили повалив ся мертвий на землю.

Робітник хотів дальше говорити, але я крикнув на него:

— Мовчіть! Та-ж бачите, що він умер!

— І... і що дальше? Я незабаром також умру! Я маю право висловити свої гадки. Я умираю для...

Я перебив ему відслоняючи груди Феріого і сказав:

— Він умер для науки!

Робітник і оба его товариші заніміли з переляку, а потім поднимали шапки.

А я приступив до нещасного Феріого, придивляв ся ему добру хвилю і до глибини душі зворушений покинув місце тої страшної події. Моя нога вже більше там не станула.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункачя, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Козови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{15}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брукович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави з Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10 05	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Ізвонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	10.03	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	7·04	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що дня
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ІНСЕРАТИ.

З друкарнї В. Ловиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).